

בש"פ 8889/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8889/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב
במ"ת 54365-11-14 שניתנה ביום 18.12.2014 על
ידי כבוד השופט ע' מודריק

תאריך הישיבה: י' בטבת התשע"ה (1.1.2015)

בשם העורר: עו"ד מנחם רובינשטיין

בשם המשיבה: עו"ד פנינה לוי

החלטה

מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מ"ת 54365-11-14 (כב' סגן הנשיא ע' מודריק), לפיה
נעצר העורר עד להחלטה אחרת. בתיק העיקרי הוגש כתב אישום כנגד חמישה נאשמים. ההחלטה מושא הערר עניינה העורר בלבד
עמוד 1

(הנאשם השלישי בכתב האישום). לעורר מיוחסות, בין היתר, עבירות של קשירת קשר עם שנים מהנאשמים האחרים לביצוע עבירות של ייצור וסחר בסם, עבירות של יצור, הכנה, סחר בסמים, החזקת כלים המשמשים להכנת סם ואספקה של חומר מסוכן. ברקע היות העורר בעלים של חברה לתרופות הממוקמת בתל אביב. נטען כי החברה שימשה כבסיס לפעילות רחבה ביותר של מספר גורמים, אשר קשרו קשר לייצור ולסחר בסמים. העורר רוקח במקצועו, והוא שימש כרוקח אחראי בעסק. לצורך ערר זה די לומר כי בית המשפט המחוזי החליט ביום 18.12.2014 על המשך מעצרו בשלב הנדון, וכי עליו להודיע עד היום (4.1.2015) האם ברצונו לקיים דיון בראיות. ההחלטה ניתנה תוך התייחסות לכתב האישום כפי שהוא, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ותוך ציון כי לעורר אין עבר פלילי.

יובהר כבר עתה כי ההתנהלות בתיק אינה רצויה. ישנה החלטה למעצר זמני מבלי שנבדק קיומן של ראיות לכאורה. כתב האישום הוגש במהלך חודש נובמבר, אך חומר החקירה נאסף באופן מלא רק לאחרונה. עולה מהטיעונים בפני כי במועד הדיון חלקים גדולים של הראיות בעניינו של העורר לא הועברו לסנגור. מצב אי-סימטרי זה דרש החלטה שניתן לכנותה "מעצר ביניים עד להחלטה במעצר עד לסיום ההליכים". יתכן שבמקרים מעין אלה מוטב לבצע בדיקה ראשונית בלבד בכתב האישום ולוודא שיש ראיות לכאורה, מבלי לקבוע מסמרות לגבי טיעון מקיף יותר, ולהחליט בדבר מעצר ביניים. לאחר העברת החומר – ניתן יהא לדון בבקשה למעצר עד לסיום ההליכים. בכל מקרה, מצופה כמובן מהתביעה להעביר את החומר בסמוך להגשת כתב האישום, כפי שעולה מסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

כך או כך, בית המשפט המחוזי החליט החלטת ביניים בלבד כתוצאה מן האילוץ שנוצר. ואולם, משהתברר עתה כי חומר החקירה הוגש, ראוי לקיים דיון מלא ומקיף בבקשת המדינה למעצר עד לסיום ההליכים. כך גם ביקש הסנגור להתייחס לראיות לכאורה. עמדה זו מובנת וטבעית.

לכן, הערר מתקבל במובן זה שעל בית המשפט לקבוע את התיק לשמיעת הבקשה בהקדם, ולאפשר טיעונים של באי כוח הצדדים בבקשה בשלושת המרכיבים הרלבנטיים ודבר הקשר ביניהם – קיומן של ראיות לכאורה ועוצמתן, קיומה של עילת מעצר וקיומה או העדרה של חלופה ראויה. לא מצאתי, בנסיבות העניין, כי יש להתערב בהחלטת המעצר בשלב זה. אך בטוחני כי בית המשפט המחוזי ישקול את העניין לגופו, לאחר שמיעת מלוא הטיעונים הרלבנטיים, עתה כשניתן לדון בראיות.

ניתנה היום, י"ג טבת תשע"ה (4.1.2015).

ש פ ט